

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 1CoCsp/3/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121413299  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6121413299.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej, sudkyňa spravodajkyňa, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E. F., zastúpená JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 2.822,81 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 5Csp/84/2021 - 159 zo dňa 16.8.2022, takto

### rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.
- II. Žalovaná m á proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k.: 5Csp/84/2021 - 159 zo dňa 16.8.2022 v I. výroku zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 120,08 eur, v II. výroku v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v III. výroku žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie zistil vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav:

- právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. uzatvoril so žalovanou dňa 27.8.2015 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 3.270,- eur s lehotou splatnosti 108 mesiacov;
- čerpanie úveru jednorazovo prebehlo dňa 27.8.2015, celkový počet splátok mal byť 108 s dátumom prvej anuitnej splátky 21.9.2015 a poslednej 21.8.2024, čo predstavuje aj termín konečnej splatnosti, výška úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške 15,90 % ročne, mesačná anuitná splátka vo výške 56,96 eur, ročná percentuálna miera nákladov 17,70 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 6.216,69 eur s priemernou RPMN 15,44 %,
- treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 2.1.2019 upozornil právny predchodca žalobcu žalovanú na pohľadávku po splatnosti a zároveň ju upozornil na možnosť, že od nej bude požadovať celú sumu úveru aj s príslušenstvom pred dohodnutým dátumom splatnosti,
- výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.2.2019 právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovanú na jeho úhradu. Predmetná výzva bola žalovanej doručená dňa 25.2.2019.

- oznámením o postúpení pohľadávky žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky ku dňu 1.12.2020, jej zaslanie a doručenie žalovanej však žiadnym spôsobom nepreukázal;

- z údajov získaných v rámci skúmania bonity žalovanej vyplynulo, že žalovaná bola v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy zamestnaná u zamestnávateľa B., spol. s r. o., E. F. a jej čistý mesačný príjem za posledný mesiac predstavoval sumu 546,- eur, za predchádzajúci mesiac predstavoval 605,- eur, za ďalší predchádzajúci mesiac predstavoval sumu 600,- eur, a celkový čistý mesačný príjme domácnosti predstavoval 1.200,- eur;

- v žiadosti o flexipôžičku sa uvádza, že žalovaná býva na súčasnej adrese od 01/2003, v nehnuteľnosti vo vlastníctve s hypotékou, v časti s otázkou: „Máte ešte iné záväzky“, nie je zaznamenaný žiaden výdavok, a to ani pri bode ? hypotéka, pričom žalobca k posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať úver uviedol, že: „žiadateľ nedeclaroval žiadny mesačný výdavok“.

3. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie nárok žalobcu neuznala a namietala, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta a tiež namietala nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (nesprávna RPMN, nesprávny údaj o výške úveru, nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru). Podľa žalovanej právny predchodca žalobcu nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, v ktorom smere poukázala na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8 zákona o bankách.

4. Žalobca k procesnej obrane žalovanej pred súdom prvej inštancie uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver bola zachovaná. Pri posúdení bonity žalovanej podľa žalobcu boli do úvahy informácie - čistý mesačný príjem domácnosti žalovanej vo výške 1.200,- eur, príjmy žalovanej vo výške 583,66 eur, rodinný stav žalovanej – vydatá, vyživovacia povinnosť - jedno dieťa a maximálne splátkové zaťaženie bolo vo výške 55% z akceptovaného príjmu. Žalobca sa tiež nestotožnil o nedostatkoch zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobujúcich bezúročnosť a bezpлатkovosť úveru.

5. Súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, ust. § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, ust. § 2 písm. a) a b), § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, § 11 ods. 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a ust. § 191 a 215 ods. 1 CSP.

6. Súd prvej inštancie posúdil vzťah založený na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 27.8.2015 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako vzťahom spotrebiteľským, keďže zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a tiež podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie preskúmaval, či veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri preverovaní bonity dlžníka - žalovanej pri poskytovaní úveru, pričom mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu vychádzal iba z osobných vyhlásení žalovanej o jej osobných, zárobkových a majetkových pomeroch bez toho, aby od nej požadoval predloženie dokumentov na preukázanie príjmov a výdavkov. Za dostatočne získané informácie dokladujúce schopnosť spotrebiteľa splácať úver podľa súdu prvej inštancie nemožno považovať informácie získané výlučne od spotrebiteľa bez akéhokoľvek overenia a preukázania. Tiež súd prvej inštancie konštatoval, že v priebehu konania žalobca riadne nepreukázal ani to, že by jeho právny predchodca prihlíadal na údaje z akejkoľvek príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský (napr. preverenie cez Sociálnu poisťovňu, register bankových úverov, preverenie exekúcií a podobne) a teda neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie splnenia svojej povinnosti. Súd prvej inštancie uzavrel, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, keďže pri absencii dokladov a bez preverenia v príslušných registroch, ktoré by riadne preukázali údaje o pomeroch žalovanej, jej aj napriek tomu poskytol úver.

7. Navyše podľa súdu prvej inštancie, žalobca nepreukázal dôkazom ani o tom, že by jeho právny predchodca preveril výdavky žalovanej súvisiace s peňažnými záväzkami, chodom domácnosti a živobytím, ale ani nepožadoval od žalovanej uvedenie akejkoľvek výšky výdavkov. V žiadosti o flexipôžičku a v úverovej zmluve absentujú akékoľvek údaje o výdavkoch žalovanej vrátane výdavkov na bežný chod domácnosti. Nedôsledne zisťovanie finančných výdavkov a uspokojenie sa s „nulovými“ výdavkami, navyše pri jednom vyživovanom dieťati, svedčí podľa súdu prvej inštancie o hrubom porušení

povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. Podľa názoru súdu prvej inštancie údaje uvedené v zmluve, vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovanej, sa javia ako nereálne, resp. ich hodnovernosť je minimálne pochybná, keďže nie je možné, aby žalovaná, ak deklarovala, že je vydatá, má 1 nezaopatrené dieťa, býva v nehnuteľnosti s hypotékou, nemala žiaden mesačný výdavok na živobytie, na chod domácnosti, starostlivosť o dieťa, zabezpečenie bývania (energie, voda) a pod.

8. Súd prvej inštancie s atak nestotožnil s argumentáciou žalobcu o zachovaní odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovanej, k čomu dodal, že za konanie s odbornou starostlivosťou nemožno považovať prípad, ak si žalobca rozhodujúce skutočnosti o bonite žalovanej žiadnym spôsobom neoveril. Absencia zohľadnenia príjmov a výdavkov a ich vzájomné porovnanie neumožňuje objektívne posúdiť finančnú situáciu a solventnosť spotrebiteľa, vrátane jeho schopnosti splácať úver a plniť si svoje záväzky aj v budúcnosti. Povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť splácať spotrebiteľský úver zaťažuje veriteľa, nie spotrebiteľa. S poukazom na Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019 súd prvej inštancie konštatoval nielen porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu konať s odbornou starostlivosťou, ale aj hrubé porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu posúdiť schopnosť žalovanej splácať úver bez riadne zistených a preukázaných informácií o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave žalovanej alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra

9. Aplikujúc ustanovenie 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nemohol pre nedôsledné skúmanie bonity žalovanej úver predčasne zosplatniť, a preto nemohol ani platne postúpiť pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, keďže zákonnou podmienkou postupiteľnosti takejto pohľadávky v zmysle § 17 zákona o spotrebiteľských bolo, aby išlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo v tomto prípade splnené nebolo, keďže konečná splatnosť úveru má byť až 21.8.2024. Preto z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie tejto žaloby, súd prvej inštancie jeho žalobný návrh zamietol.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v zmysle zásady úspechu spore a preto žalovanej náhradu trov konania priznal v plnom rozsahu.

11. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku a to proti výroku II. a III. podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pod že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. V prvom bode žalobca namietal prekážku právoplatne rozhodnutej veci, nakoľko podľa jeho názoru proti platobnému rozkazu vydanému upomínacím súdom v tejto veci podala odpor neoprávnená osoba. Žalobca poukázal, že proti platobnému rozkazu podala odpor žalovaná, ktorú na základe plnej moci zastupoval JUDr. Peter Vachan advokát s. r. o., avšak odpor podala na základe poverenia G. H. B., advokátka, ktoré poverenie bolo udelené na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke JUDr. Petra Vachana bez obmedzenia. Odpor bol však podpísaný KEP-om práve advokátkou G. H. B., ktorá konala v mene JUDr. Petra Vachana bez predloženia substitučného splnomocnenia. Preto žalobca je toho názoru, že odpor mal byť odmietnutý ako podaný neoprávnenou osobou. Žalobca tiež poukázal na obdobné prípady – uznesenie KS Nitra sp. zn. 9CoCsp/39/2021, uznesenie KS Žilina sp. zn. 9CoCsp/25/2022, uznesenie KS Nitra sp. zn. 15Co/4/2019.

13. Ďalej žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v otázke skúmania bonity, pričom poukázal na znenie ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa žalobcu za hrubé porušenie povinnosti podľa tohto ustanovenia sa považuje A) posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo B) bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobcovi je preto zrejmé, že pokiaľ veriteľ neskúmal bonitu ani jedným z uvedených spôsobov, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak však veriteľ postupoval aspoň jedným z týchto spôsobov, potom podľa žalobcu nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti veriteľa skúmať bonitu spotrebiteľa s odbornou

starostlivosťou. Z predložených dôkazov žalobca považoval za zrejmé, že jeho právny predchodca posudzoval výšku príjmu žiadateľa, výdavky, aktuálnu úverovú zaťaženosť, rodinný stav, dobu trvania zmluvy a informatívny účel poskytnutia úveru. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy, čím dospel k nesprávnemu záveru o tom, že jeho právny predchodca nekonal s odbornou starostlivosťou a pri skúmaní bonity žalovanej zobral do úvahy všetky dostupné informácie, výsledkom čoho bol záver o jej platobnej schopnosti.

14. V tomto smere žalobca poukázal aj na iné rozhodnutia odvolacích súdov – uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoCsp/3/2022 zo dňa 27.5.2022, uznesenia Krajského súdu v Prešove zn. 1CoCsp/19/2021 zo dňa 25.11.2021, sp. zn. 9CoCsp/44/2021 zo dňa 25.8.2022, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2019, 22Co/107/2018, 7Co/126/2016 a 12Co/107/2019, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/233/2019 zo dňa 11.6.2020. Žalobca odvolávajúc sa na znenie rozhodnutí priamo nadriadeného súdu dodal, že nevykonanie jedného z ustanovených postupov znamená hrubé porušenie, pričom za sporné nepovažoval, že právny predchodca žalobcu vykonal svoju zákonom stanovenú povinnosť a preto je toho názoru, že k hrubému porušeniu odbornej starostlivosti v tomto prípade nedošlo.

15. V odvolaní ďalej žalobca poukázal na znenie ust. § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý tiež stanovuje povinnosť spotrebiteľovi poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné pre skúmanie jeho bonity, preto jeho právny predchodca v súlade s týmto ustanovením si informácie od žalovanej vyžiadal, ktorá v žiadosti vyhlásil, že podala pravdivé a úplné informácie a z týchto právny predchodca aj vychádzal. Žalobca tiež poukázal, že zo žiadosti vyplýva, že žalovaná nemala v tom čase iné existujúce záväzky, ktorú skutočnosť súd prvej inštancie nevzal do úvahy a len skonštatoval nereálnosť iných záväzkov, keď žalovaná uviedla bývanie v nehnuteľnosti vo vlastníctve s hypotékou. Avšak skutočnosť, že žalovaná skutočne nemala iné záväzky preukázaná nebola a podľa súdu prvej inštancie túto skutočnosť nebol povinný preukázať žalobca, ale žalovaná. Podľa žalobcu pôvodný veriteľ disponoval pred poskytnutím úveru dostatočnými a overenými informáciami, na základe ktorých bol schopný získať objektívny obraz o finančnej situácii žalovanej a jej schopnosti predmetný úver splácať.

16. Žalobca odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že rozsudok zruší a konanie zastaví vzhľadom na prekážku rozhodnutej veci resp. aby ho zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Žalovaná sa vyjadrila k odvolaniu žalobcu, v ktorom nesúhlasila s jeho argumentáciou ohľadom podania odporu neoprávnenou osobou. Žalovaná je toho názoru, že práve na základe poverenia bola G. H. B. oprávnená podpisovať a autorizovať podania v mene zástupcu žalovanej a preto odpor bol podaný oprávnenou osobou. Podľa žalovanej ak by mal súd prvej inštancie pochybnosti o zastúpení žalovanej, mohol žalovanú na odstránenie uvedeného nedostatku vyzvať. Zároveň právny zástupca žalovanej poukázal na názor vyslovený Najvyšším súdom SR sp. zn. 8Sžf/15/2011 zo dňa 12.10.2011, ktorý uviedol, že ak bola plná moc predložená počas súdneho konania, došlo k odstráneniu nedostatku podmienky konania so zdôraznením, že ide o podmienku konania, ktorú je možné odstrániť.

18. V ďalšom žalovaná vo vyjadrení poukázala na ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka s uvedením názoru, že žalobca nepreukázal doručenie tretej upomienky a teda vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepovažovala žalovaná za platné, čo má za následok nedodržanie podmienok pre postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaná navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania.

19. V ďalšom vyjadrení žalobca poukázal, že žalovaná opätovne namietla skutočnosti, s ktorými sa žalobca vyposriadal už vo vyjadrení k podanému odporu zo dňa 11.10.2021 a tiež v podaní zo dňa 11.8.2022, na ktoré v celom rozsahu odkázal a zotrval na argumentácii a skutočnostiach v nich uvedených.

20. Žalovaná ďalšie vyjadrenie v odvolacom konaní nepredložila.

21. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalobcom a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad

vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozsudku (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti je potrebné potvrdiť.

22. Žalobca v odvolaní namietal, že prejednanie veci súdom prvej inštancie, ktoré nasledovalo po podaní odporu v upomínacom konaní, je postihnuté vadou, upravenou v ust. § 230 CSP, podľa ktorého, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Táto prekážka tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadnúť ex offio počas celého konania, teda aj odvolací súd. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania. Preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu sa s prekážkou právoplatne rozhodnutej veci vysporiadať.

23. Žalobca tvrdil, že vec bola právoplatne rozhodnutá vydaním platobného rozkazu v upomínacom konaní, pretože odpor, ktorý proti platobnému rozkazu žalovaná podala, bola podaná neoprávnenou osobou, a preto tento odpor bolo potrebné odmietnuť. Podľa žalobcu odpor vypracovala a podpísala G. H. B. na základe predloženého poverenia, ktoré poverenie sa týka prístupu a disponovania s elektronickou schránkou podľa § 13 ods. 6 zákona o e-governmente a v zmysle ktorého G. H. B. bola poverená na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke spoločnosti JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o. bez obmedzenia. Žalobca tvrdil, že uvedené poverenie nie je substitučné poverenie, a preto nie je možné tento druh zastúpenia JUDr. Vachana považovať za zákonný, pričom podanie odporu nebolo doplnené podľa § 125 ods. 2 CSP dodatočne do 10 dní listinnou podobou, resp. substitučným plnomocenstvom.

24. Odvolací súd uvedenú odvoláciu námietku preskúmal a zistil, že upomínací Okresný súd Banská Bystrica pod sp. zn. 39Up/632/2021 dňa 20.6.2022 vydal vo veci platobný rozkaz, kde upomínací súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.822,81 eur s príslušenstvom. Proti platobnému rozkazu bol podaný odpor prostredníctvom elektronickeho formulára, kde žalovaná vecne proti platobnému rozkazu namietala s poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácii žalobcu. Uvedený odpor proti platobnému rozkazu bol doručený elektronicke a podpísaný G. H. B.. Tento podpis bol overený a vyhodnotený za platný. K tomuto odporu, ktoré podanie je možné považovať za podanie vo veci samej, bolo pripojené poverenie podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z., podľa ktorého oprávnená osoba, G. H. B., bola poverená JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, s. r. o. v jeho mene v celom rozsahu práv a povinností prijímať, podpisovať, podávať a autorizovať všetky podania v jeho elektronickej schránke bez obmedzenia. Poverenie bolo vydané dňa 1.2.2021 a podľa osvedčovacej doložky zaručenú konverziu vykonal za JUDr. Peter Vachan, advokát, s. r. o., konateľ JUDr. Peter Vachan.

25. Odvolacia námietka žalobcu spočívala v tom, že poverenie podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z., a teda zriadenie prístupu k elektronickej schránke JUDr. Peter Vachan, advokát, s. r. o. nie je možné stotožniť so substitučným plnomocenstvom na zastupovanie majiteľa elektronickej schránky, ktoré by zodpovedalo ust. § 16 zákona o advokácii, v ktorom prípade by potom podľa doterajšej súdnej praxe podania, ktoré boli podpísané len podľa poverenia udeleného podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z. zamestnancom, resp. inou osobou, vyplývajúcou z tohto poverenia, nebolo možné považovať za náležité autorizované. Súdna prax takémuto záveru dávala za pravdu, o čom svedčia aj právne názory vyjadrené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR R78/2018 a R49/2020, podľa ktorých sa vyžaduje, aby podania vo veci samej boli podpisované výlučne splnomocneným advokátom. Tento právny názor a zdá sa, že už doposiaľ ustálenú súdnu prax, zmenil nález Ústavného súdu SR III. ÚS 269/2022-30 zo dňa 12.1.2023, kde Ústavný súd dospel k záveru, že slovenské všeobecné súdnictvo sa svojim formalizmom pri takejto interpretácii vzďaľuje nielen racionálnej interpretácii prostriedkov elektronickej doby, ale aj príbuzným právnym kultúram, kde poukázal najmä na právnu kultúru Českej republiky, kde takéto podania hodnotia inak, ako na Slovensku. Ústavný súd v uvedenom náleze dospel k záveru, že právna úprava zákona o e-governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k CSP. Zákon a e-governmente umožňuje udelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronickou schránkou. Súčasťou tohto oprávnenia disponovať s elektronickou schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať

správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria jeden celok. Ak teda advokátka G. H. B. vykonávala tieto úkony v súlade s poverením podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z., konala v súlade s tým, na čo bola advokátom JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o. splnomocnená a na čo bola aj oprávnená. Samotná skutočnosť, že po technickej stránke jej bolo umožnené do elektronickej schránky advokáta vstúpiť, podpísať a odoslať správu, podpísať a odoslať podanie, len preukazujú, že splnomocnenie podľa § 16 ods. 1 zákona o advokácii bolo skutočne aj udelené. Pokiaľ by sa odvolací súd priklonil k výkladu, ktorý v odvolaní uviedol žalobca, došlo by neprímeraným spôsobom k obmedzeniu žalovanej ako spotrebiteľa v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že jeho právo na prístup k súdu by bolo spochybnené vo svojej podstate, a preto je potrebné vyhnúť sa prehnanému formalizmu už aj s poukazom na to, že v čase, keď bol vo veci vydaný platobný rozkaz, nevyplýva, že by sa v spotrebiteľskej veci upomínací súd zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu a že by bol vyhodnocoval prijateľnosť alebo neprijateľnosť jednotlivých zmluvných podmienok. Preto odvolací súd uvedenú odvoláciu námietku nepovažoval za dôvodnú.

26. Ďalej v zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemá pochybnosti o tom, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru – „Flexipôžička“ zo dňa 27.8.2015 je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu - banka vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

27. Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento namieta nesprávne skutkové zistenia a následne nesprávne právne posúdenie zistení týkajúcich sa posúdenia splnenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) účinného do 22.12.2015 (ďalej len „zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa § 7 ods. 1 zákona účinného od 10.6.2013 veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona účinného od 10.6.2013 spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 15 písm. b) zákona účinného od 1.4.2015 do 31.12.2016 veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 16 zákona účinného od 1.4.2015 do 31.12.2016 vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,  
b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

30. Podľa § 11 ods. 2 Zákona účinného od 1.4.2015 do 31.12.2016 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

31. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.1.2017 (účinný v čase postúpenia ku dňu 24.3.2020) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

32. Vzhľadom na postúpenie pohľadávky v prvom rade je potrebné skúmať, či v konaní je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

33. Postúpenie pohľadávky je zákonným inštitútom zmeny v osobe veriteľa, kedy veriteľ aj bez súhlasu dlžníka môže svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou inému. Popri všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok obsiahnutej v ustanoveniach § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pre určité druhy pohľadávok sú osobitnými právnymi predpismi ustanovené špecifické kritériá a obmedzenia vo vzťahu k možnosti a podmienkam ich zmluvného postúpenia tretej osobe. Pre platné postúpenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje splnenie viacerých zákonných podmienok a to jednak podľa ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a jednak tiež podľa § 92 ods. 8 o bankách, keďže právny predchodca žalobcu je bankou podľa zákona o bankách.

34. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia v môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. (Pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019).

35. Ďalej zákonodarca s účinnosťou od 23.12.2015 v ustanovení § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch upravil, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ môže previesť na tretiu osobu, len ak sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Hoci zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 27.8.2015 pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia, odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle § 25g zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré je prechodným ustanovením k úpravám účinným od 23.12.2015, sa ustanoveniami zákona spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom 23.12.2015, čo znamená, že ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sa použije aj na právny vzťah medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu vzniknutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.8.2015. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že konečná splatnosť je dňa 21.8.2024 a teda v prejednávanej príhode prichádza do úvahy, že sa pohľadávka stala splatnou pred týmto termínom splatnosti.

36. Súdny dvor (druhá komora) EÚ v rozsudku vo veci C-679/18, OPR-Finance s. r. o. proti GK rozhodol, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách

o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvolať dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie splňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

37. Jedným zo základných princípov civilného sporového konania je povinnosť strán sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi tak, ako to upravuje čl. 8 CSP. Každý má teda v konaní tvrdiť tie skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinností, pričom všeobecne platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť a preukázať žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/2/2016 zo dňa 11.04.2017).

38. Súd prvej inštancie však mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že právny predchodca nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, keďže jeho právny predchodca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd k tomuto musí v prvom rade uviesť, že pre tento následok porušenia povinnosti pôvodného veriteľa (strata možnosti žiadať jednorazové splatenie úveru) je postačujúce zistenie, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a nie je potrebné riešiť, či došlo alebo nedošlo k hrubému porušeniu tejto povinnosti, keďže konštatovanie a zistenie hrubého porušenia povinnosti ust. § 7 ods. 1 má za následok to, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

39. Čiže povinnosťou žalobcu bolo preukázať, že právny predchodca konal s odbornou starostlivosťou podľa ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a v konaní na súde prvej inštancie uviesť skutkové tvrdenia, ako postupoval pôvodný veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri skúmaní schopnosti žalovanej úver splácať, z akých informácií vychádzal a z akých zdrojov mal tieto informácie zistené, ako zobral do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. K preukázaniu svojich tvrdení mal zároveň predložiť dôkazy, tak aby vynaloženie odbornej starostlivosti bolo hodnoverne preukázané.

40. Žalobca k posúdeniu schopnosti žalovanej splácať úver predložil žiadosť o spotrebiteľský úver, ktorého obsahom je dotazník vyplnený žalovanou a žalovanou uvedené údaje o príjme, výdavkoch vrátane iných úverov a údaje o bývaní. Žalobca teda preukazoval, že jeho právny predchodca vychádzal výlučne z údajov získaných žalovanou a inak si údaje na posúdenie jej schopnosti splácať nežadavažoval, pričom uvedený postup považuje za dostatočný.

41. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka sa aj Súdny dvor EÚ uvedeným zaoberal (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať.

42. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s

odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.

43. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba teda chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

44. Odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa chráni nielen samotného spotrebiteľa pred negatívnymi dôsledkami neschopnosti splácať úver, ale sprostredkované aj spoločnosť ako celok, nakoľko predchádza negatívnym sociálnym dôsledkom platobnej neschopnosti v podobe pádu spotrebiteľa a osôb na ňom závislých do verejnej sociálnej siete, narušených rodinných a sociálnych vzťahov a pod. V neposlednom rade chráni aj veriteľov, lebo odborné posúdenie bonity spotrebiteľa pri žiadosti o ďalší úver znižuje riziko veriteľov, ktorí rovnakému spotrebiteľovi poskytli úvery alebo iné služby už skôr. Veriteľ má teda zákonnú povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa, pričom vzhľadom na požiadavku odbornej starostlivosti je povinný subjektívne údaje poskytnuté spotrebiteľom overiť minimálne s údajmi z verejne dostupných databáz.

45. Odvolací súd tak považuje za nepochopiteľné konanie veriteľa ako podnikateľského subjektu, keď do úvahy pre posúdenie dostatočnej bonity žalovanej zobral údaje uvedené žalovanou bez skúmania, či zo zdroja príjmu budú dostatočne pokryté aj iné oprávnené výdaje žalovanej. Preto aj odvolací súd je toho názoru, že žalobca nepreukázal, ako pôvodný veriteľ s odbornou starostlivosťou skúmal a posúdil schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver dohodnutými pravidelnými mesačnými splátkami. Teda z dokladov predložených žalobcom nevyplýva, že by veriteľ pri plnení svojej predzmluvnej povinnosti vynaložil odbornú starostlivosť, a preto nebol ani oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Odvolací súd sa preto stotožnil s právnym posúdením zisteného skutkového stavu súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou pri skúmaní schopnosti žalovanej úver splácať.

46. Keďže veriteľ v dôsledku porušenia povinnosti ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, a teda pohľadávka právneho predchodcu žalobcu sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že postúpenie pohľadávky z veriteľa žalovanej (banky) na žalobcu je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností, čo znamená, že k zmene v osobe veriteľa nedošlo, a preto odvolací súd vyhodnocuje ako správny záver súdu prvej inštancie, že žalobca nebol v konaní aktívne vecne legitimovaný.

47. Pre úplnosť veci odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutia odvolacích súdov, nešlo o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, v súlade s ktorou by podľa čl. 2 ods. 2 CSP mali súdy v súdnej veci rozhodovať a ktorá ustálená rozhodovacia prax je vyjadrená predovšetkým v jeho stanoviskách alebo rozhodnutiach, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky a do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 06.03.2017, sp. zn. 3Cdo/6/2017). Navyiac, právne závery v týchto rozhodnutiach vychádzajú z iných skutkových zistení ako v tejto veci.

48. Podľa odvolacieho súdu skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť

napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalobcu z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Pre úplnosť sa dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04) ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

49. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Keďže odvolací súd zhodnotil, že napadnutý zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie je správny, je správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania v súvisiacom II. výroku, kedy súd prvej inštancie vychádzal z úspechu strán sporu.

K trovám odvolacieho konania

50. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá náhradu trov konania práv

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení, podľa ktorých žalovaná ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 422 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP)) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.